

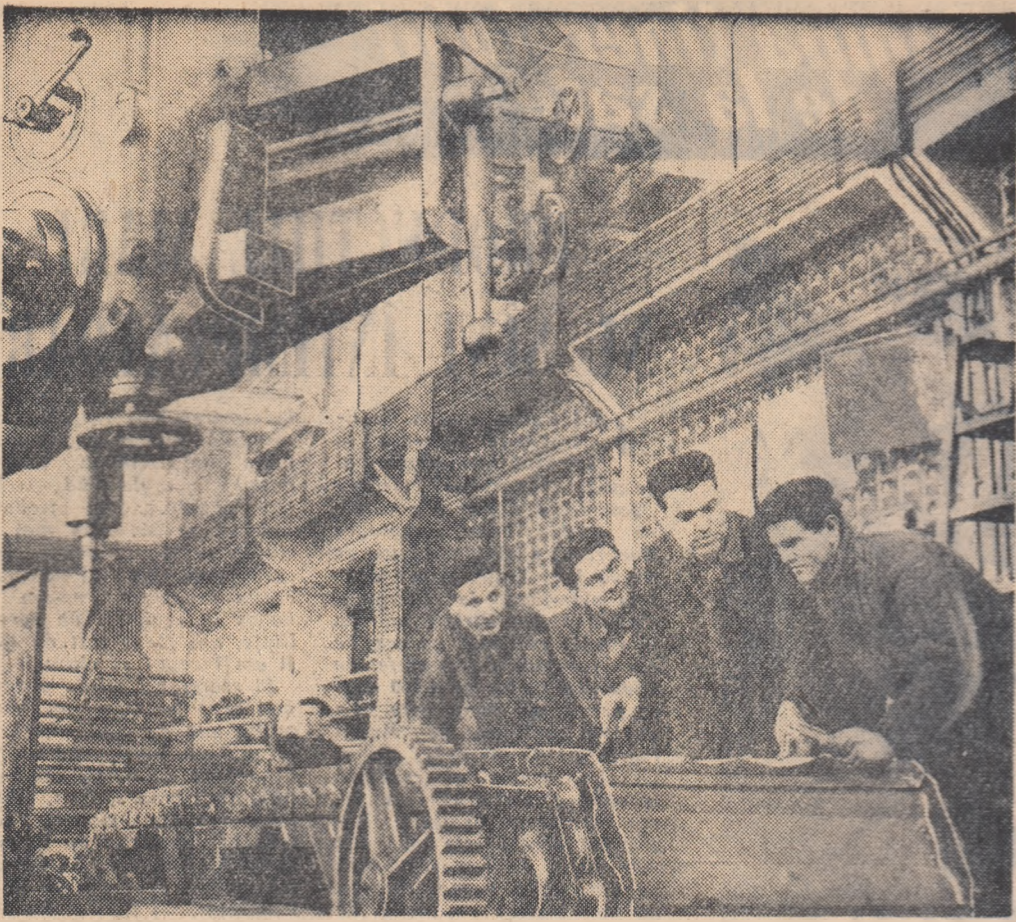
Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II-a nr. 3643

4 PAGINI - 20 BANI

Miercuri 1 februarie 1961

Patru constructori - patru îndrăzneți. Brigada de tineret, condusă de utemistul Nicolae Lungu, de la Uzina mecanică de utilaj chimic din Capitală și-a realizat planul lunor cu 6 zile înainte de termen.

Foto: AGERPRES

Impotriva rebutului!

La prima vedere, meseria de turnător e cit se poate de simplă. Bagii modelul viitoarei piese într-o formă cu pământ, în așa fel încît pământul să capete forma piesei, iar apoi, în acest loc turni fonta. Și totuși, pentru ca piesa pe care vrei să o realizezi să fie de cea mai bună calitate, trebuie să faci totul cu o migală și măiestrie cu adevărat de artist. Doar un singur firicel de nisip care se dezlipeste de pe pereții forme în timpul turnării poate da naștere la incluziuni de pământ, și deci la rebutarea piesei. Aceasta înseamnă întârzierea timp de lucru față de cea mai ales rezistența rimească a planșului de protecție. De aceea, și principala direcție în bătaia pentru îmbunătățirea calității producției se duce aici, la atelierul de fontă al întreprinderii clujene „Armătura” împotriva rebuturilor.

Dar realizările obținute în această direcție au mai dovedit că rebutul poate scădea și mai mult. Și astfel, procentul admis de rebut a scăzut în anul acesta la 7,5 la sută. Începînd cu prima zi de lucru a lunii ianuarie, linia rebutului ogîndită „la zi” în graficul de la intrarea atelierului, scade la 7, la 6, la 5,5 și serpuiește oarecum constant în cele din urmă în jurul cifrei

Din munca organizației U.T.M. de la întreprinderea „Armătura” din Cluj pentru reducerea rebuturilor

de 5,2 la sută. Aceasta se „traduce” în piese de calitate, în economii de metal al căror efect pozitiv se rasfrînge apoi în câștigul și traiul fiecăruia dintre muncitori.

Sînt puțini muncitori tineri în atelierul de fontă.

— Puțini, dar harnici și pricepuți, ne spune tovarășul Meszaros Iosif, responsabilul unei brigăzi de producție a ti-

neretului. Și apoi ca să-și susțină aprecierea, ne povestește cum s-a ajuns ca în atelierul lor nici un tînăr să nu dea rebuturi peste coeficientul admis. Cum vedeți, continuă el, noi lucrăm doi-cite doi, unul face partea de jos a formei iar altul partea de sus. Aceasta presupune o atenție și preocupare asemănătoare pentru amîndoi muncitorii. Căci dacă lucrează unul bine iar celălalt mai puțin bine, piesa iese rebut. Într-o vreme cu Vasile Bodis, nu vroia să lucreze nimeni. Era el ce-i drept un pic mai slab calificat, dar nici nu prea ținea cont de staturile bune ce i le dăduseră alții. Maștrii aseriu stăteau în nehotărîre. M-am dus la el, l-am rugat să-și dea pe Bodis să lucreze cu mine și l-am asigurat că o să facă treabă bună. E drept că la început n-a fost ușoară munca cu Bodis, dar am avut bucuria că pînă la urmă a ieșit un bun muncitor turnător din el.

Consfăturile de producție ale brigăzii s-au dovedit și ele de mare ajutor în acțiunea de mobilizare a tinerilor la reducerea coeficientului de rebuturi. În aceste consfățuri nu rămîne unul din brigădiștii despre care să nu se vorbească: cum stă cu calitatea, a dat rebut și dacă a dat din ce cauză. Biroul organizației U.T.M. organizează deseori adunări generale în care discutăm despre situația rebuturilor. Lui Ostoroș Ana nu-i prea era gîndul la muncă și cum lucrul la miezuri este foarte gingaș multe dintre acestea ieșeau de slabă calitate, nu-și îndeplinea niciodată norma și pe deasupra nu primea sîtutul competent al maistrului, al muncitorilor mai vîrstnici. Adunarea generală U.T.M. în care s-a discutat cazul acestei tinere a constituit un prilej de învățatură pentru toți tinerii. Judecînd însă după purtarea Anei după adunarea generală, am înțeles că ea a învățat cel mai mult.

Dar oricît de bine ar fi organizate adunările generale și consfăturile de brigadă, ele nu sînt suficiente în munca pe care trebuie să o desfășoare organizația U.T.M. în rîndul tinerilor pentru a dezvolta la ei grija față de calitatea produselor, pentru reducerea procentului de rebuturi. Iată de ce a fost inițiată organizarea cu utemiștii a unor discuții despre calitate chiar la

Al 2.000-lea autobuz românesc

De curînd a ieșit din fabrică cel de-al 2000-lea autobuz românesc realizat de Uzinele „Tudor Vladimirescu” din Capitală.

In cei 4 ani de cînd această mare uzină bucuresteană produce autobuze, constructorii de aici s-au străduț să continue să îmbunătățească calitatea produselor. În prezent marca autobuzelor „T.V.” a devenit binecunoscută și apreciată în întreaga țară. Prin folosirea

pe scară tot mai largă a maselor plastice și prin perfecționările aduse construcției autobuzelor s-a obținut o scădere importantă a greutateii lor.

In prezent, metalurgistii de la „Tudor Vladimirescu” produc autobuze pentru transportul urban, interurban, autobuze pentru turism, precum și o serie de autoturisme pentru transportul de mărfuri, automobile etc. Pentru a satisface cerințele transportului în com-

mun, în 1961 ei vor realiza cu 20 la sută mai multe autobuze de cit în anul trecut, precum și noi tipuri de autoturisme. Spre a putea face foto sarcinilor sporite din acest an, în uzină s-au luat o serie de măsuri. Au început să se folosească mai multe procedee tehnologice de lucru, cum ar fi vopsirea în cîmp electric și tratamentul de mobilizare în autovehicule, șlefuirea automată și altele.

(Agerpres)

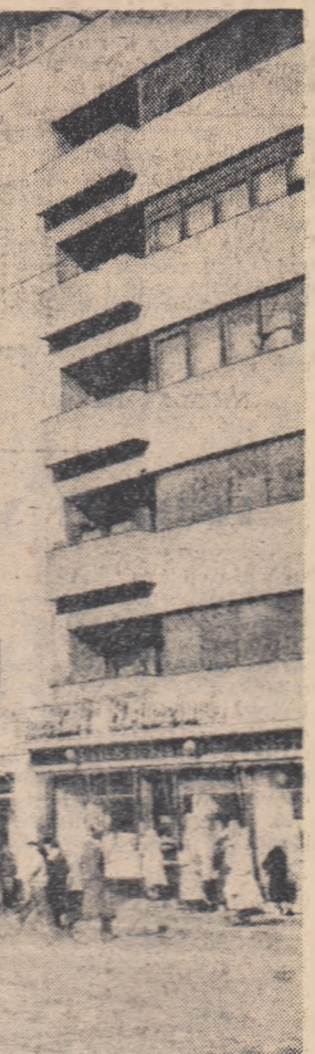

Foto: V. RANGA

(Continuare în pag. 3-a)

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Tineri candidați ai F. D. P. PASIUNEA DE A MUNCII

Au trecut cîțiva ani de cînd pe străzile Olteniei au apărut primele echipe de sondori. Veneau din Valea Prahovei, cu experiența lor îndelungată să străpungă dealurile și colinele pentru a sîmbori și aci, din milenara încălțare, una din marile bogății ale subsolului patriei noastre, petrolul. Au început să se folosească mai multe procedee tehnologice de lucru, cum ar fi vopsirea în cîmp electric și tratamentul de mobilizare în autovehicule, șlefuirea automată și altele.

Acum după ce a participat la forarea a douăzeci de sonde, iată-l la sonda nr. 10 de la Cîlnicu, mecanic brigadier cu multă experiență, verificînd cu toată atenția, pe un ger cumplit, cele patru motoare de la sonda.

Priveste turba modernă L.D. care a dus faima țării noastre în multe țări ale lumii și zîmbeste:

— Vă rog să mă așteptați cîteva minute. Știți, în scurt timp începem forajul și sînt multe treburi urgente de făcut.

Alargînd la un telefon care este instalat provizoriu, pînă la montarea cabinei, pe un stîlp îngropat la vreo 20 de metri de sondă. Apoi din nou la motoare. La unele le-a schimbat segmentii, la altele cîntile de transmisie. Cînd vor începe lucrul să nu abăndoneze nici o surpriză. El își dă seama cel mai bine ce înseamnă o defecțiune în timpul forajului. Cînd lucrează la sonda nr. 10 de la Colibași-Cărbunest, într-o dimineață a găsit instalația oprită. Ce se întimplase? Se rupsesse o conductă de aer de la maneta de blocare a frinei în granic. A fost nevoie de o intervenție rapidă și de multă siguranță, astfel sapa putea fi prinsă și sonda infundată. Dar ajutor de comunistul Gîlmă Ion, operația n-a durat mai mult de zece minute. Iată de ce acum nu mai are astîmpăr.

Dar utemistul Preda Aurel nu este cunoscut și iubit numai de sondori cu care lucrează. El a trăit în multe sate din raionul Tg. Jiu, a cunoscut mulți țărani muncitori, s-a împrietenit cu ei și, cuvîntul său de muncitor a fost ascultat și apreciat întotdeauna în cele mai diverse probleme. De aceea, nu de mult, într-o adunare populară, țărani muncitori din Pesteana-Jiu l-au propus drept candidat al lor pentru sîtutul popular raional.

PETRE MARIN

(Continuare în pag. 3-a)

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Vacanță plăcută!

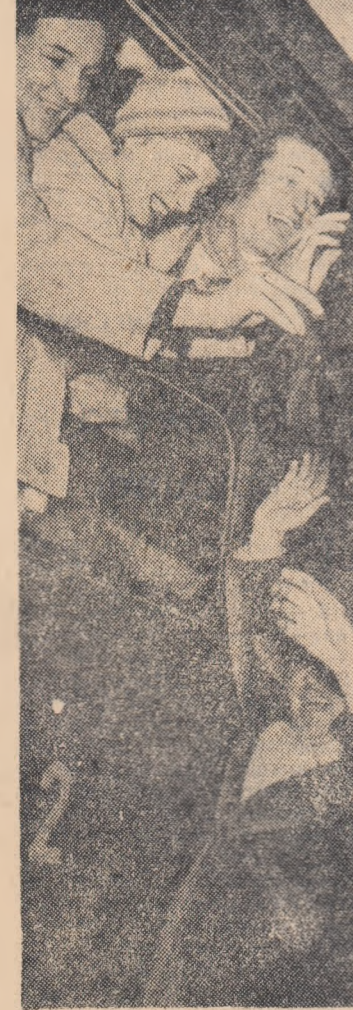
PESTE 2.000 DE STUDENȚI AU PLECAT IERI ÎN TABERE LA MUNTE.

Gara București-Nord a cunoscut ieri o animație puțin obișnuită. Sălii, persoanele au fost inundate de viața celor peste două mii de studenți bucureșteni, care le îndușii rîmăsun de la facultate, de la examenele luate cu note foarte bune, de la București, au plecat să-și petreacă vacanța de iarnă în cele mai pitorești locuri din țară: Sinaia, Busteni, Predeal, Timiș, Tuguiș, Lacul Roșu. E o vacanță bine meritată. După un semestru de cursuri, de seminar, de studiu, după o sesiune de examene trecute cu note maxime, o va-

canță pe munte, în tabere organizate de U.A.S.R., cu toate bucuriile, cu toate distracțiile pe care le implică, e lucrul cel mai nimerit care poate urma.

La orele 16.31 s-a despărțit de persoana generală de vagoane trenul 3007, cu destinația Predeal. El nu e trecut în nici un „mers al trenurilor” fiind o garnitură specială formată pentru plecarea în vacanță la Predeal a 1.200 de studenți. În care regim s-a mai întîmplat o asemenea minune? Să li se pună la dispoziție stațiunile întregi balneo-climaterice pentru odihnă

A. GEORGESCU

Peste cîteva minute, trenul va porni, ducînd cu el cîteva sute din mii de studenți ce-și vor petrece vacanța în munți.

Foto: VAL, PIETREANU

„ULIȚA NOASTRĂ”

Pe o stradă tipică de periferie de oraș capitalist, cartier muncitoresc, fără construcții edificare, cu maghernițe din ce în ce mai multe, mai pipernicite și mai îngrețate de fum. Material de construcție: cărămizi luate de la dărîmături, tocuri de uși salvate de la incendii, jurnale în loc de sticlă, buciți de tablă și carton gudronat fixate cu bolovani drept acoperis. Intre ele răsăreau de-a lungul întregii străzi, puzderie de crîșme. Băcăni, maghernițe, hoteluri sordide, case mizere pentru cei ce făureau bogății și ici colo citeva case mai rădărite. Acesta era aspectul general al Căii Griviței în trecut. În plus rutinele războiului. Așa a moștenit-o regimul nostru.

A spune: Calea Griviței e acum de nerecunoscut — nu mi se pare o exagerare pentru că o bună parte a străzii nu mai seamănă în nimic cu ce a fost. În special înspre Podul Constanța, pe locul fostelor case, zăcînesc azi spre slăvi mindrele siluete ale blocurilor. E o înnoire completă, la nivelul celor mai moderne cerințe. E un salt cald-fat. Or, tocmai în acest proces revoluționar recunoșc spiritul, esența Griviței noastre.

Se lucrează rapid și gospodărește. La Institutul „Proiect-București” colectivul „atelierului Grivița” care elaborează proiectele viitoarelor construcții a alcătuit din 150 de oameni. Înspre Podul Constanța, bătaia e dusă de mîile de dulgheri, fierari-lăcăzăși, zidari, zugravii ai întreprinderii de construcții nr. 5. Înspre Gara de Nord construcțiile sînt ajutate de muncitorii întreprinderii nr. 4.

Începutul lucrărilor — citeva blocuri înguste gară — s-a făcut în 1959 (în anul în care Bucureștii împlinesc cinci veacuri). E încă o dovadă că oresa a pășit în a doua jumătate de mileniu, înlînerind. În anul trecut s-a început atacul și în capitală, iar acum spre Podul Constanța peste 500 de apartamente sînt gata. Înspre Gara de Nord, 460 de apartamente își vor primi locatarii.

Lupta se dă pe trei fronturi: timp — calitate, preț de cost, iar primul din aceste fronturi este, desigur, al calității. Tînărul inginer Dragomir Sava de la Întreprinderea nr. 5 îmi vorbește despre echipa comunistă. Pînă Nicolae care realizează o depășire medie zilnică de 30-35 la sută.

44 de oameni de diferite meserii uniți în brigada complexă condusă de Nicolae Stănescu sînt mereu în primele rînduri. Serviciul tehnic ne furnizează cifre privind materialele economisite. În anul 1960: 2700 tone ciment, 1700.000 cărămizi, 950 mc. cherestea, 115 tone oțel beton; lista însă nu se oprește aici.

Planuri îndeplinite, depășite, economii realizate. Toate ogîndesc dragostea de muncă, entuziasmul celor ce construiesc Grivița de mine.

Harnicia, buna organizare a muncii transformă reușita nu numai în ceva firesc, obișnuit, ci aproape într-o condiție a existenței. Așa lucrează constructorii Griviței socialiste. De-a lungul străzii — din apropierea intersecției Griviței cu tramvaiul 3 și pînă dincolo de Piața Chibrit se vor construi în 2-3 ani circa 5.300 de apartamente, 2 cinematografe și 2 școli. O școală și-a deschis porțile încă în toamna anului 1960, pînă la dispoziția elevilor 24 de săli spațioase pline de lumină și două laboratoare. Asta în afara celor 1500 apartamente construite în Piața Gării de Nord. Se va realiza un complex unic,

armonios, cu clădiri în același stil. Un bulevard modern, imens de 42 pînă la 54 metri lățime — (acum are 30 de metri), străjuit de ambele părți de pomi, trotuare largi, înviorate de straturi de flori. Blocuri uriașe, cele mai înalte vor avea 14 etaje, cel mai mare va avea 324 apartamente — pe o lungime de 250 metri — viu colorate, cu logii și balconi; magazine mari, hectare întregi de vitrine, firme cu neon, lumini fluorescente — așa va arăta Calea Griviței. Pentru evitarea monotonei străzilor „culoar”, unele clădiri au fost amplasate în interior. Varietatea aspectului general va fi asigurată între altele și de diferențierea regimului de construcție (înălțime și formă) a clădirilor: cele ce vor străjui podurile Basarab și Grand vor rivaliza cu admirabilul bloc „turn” din Piața Palatului R.P.R. Podurile vor fi reconstruite.

Senzațional. În zilele noastre acest termen a căpătat alt conținut. El exprimă ceva, are o semnificație,

C. CRINA

(Continuare în pag. 3-a)

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Recolte bogate la hectar

Mecanizatorii din S.M.T. Bărcănești au încheiat anul trecut cu un bilanț rodnic. Realizările obținute de ei i-au dus la câștigarea locului întâi în întrecerea socialistă cu celelalte stațiuni de mașini și tractoare din regiunea Ploiești. În aceste zile mecanizatorii de aici se pregătesc intens pentru viitoarele campanii agricole. Sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul conducerii stațiunii, ei dau bătălia terminării reparatilor, iar de două ori pe săptămână vin la cursurile de ridicare a calificării, citesc, învață. În toate aceste acțiuni sunt prezenți toți tinerii mecanizatori în frunte cu membrii comitetului U.T.M. Una din problemele importante de care sînt preocupate acum organizația de partid și conducerea stațiunii, este aceea a reorganizării brigăzilor.

Scopul principal al reorganizării brigăzilor, de tractorare este acela de a efectua lucrări de bună calitate și de a obține producții cât mai mari la hectar. În anul trecut fiecare dintre cele opt brigăzi și-a realizat planul de producție în același timp însă, trebuie arătat că nu toate brigăzile au fost la nivelul celorlalte, destul de posibilă fiind fiecărei a fost aceeași. Un exemplu este edificat în acest sens. Brigăzile conduse de Gheorghe Miu și Ion Sorici și-au îndeplinit planul anual în proporție de 143 și respectiv 134 la sută.

Dar, principalul lucru pe care aceste brigăzi au pus un accent deosebit a fost nu goana după hantiri, ci calitatea lucrărilor în vederea obținerii unor producții cât mai mari la hectar. De exemplu,

gospodăria agricolă colectivă „Viața nouă” din satul Românești, deservită de brigada condusă de Gheorghe Miu, a obținut anul trecut 1.600 kg. floarea-soarelui, 3.000 kg. soia și 35.000 kg. sfeclă în medie la hectar. Brigada condusă de Ștefan Voinea și-a îndeplinit și ea planul în proporție de 105 la sută. Dar gospodăria agricolă colectivă din comuna Bălcărești, deservită de ea, nu a obținut producțiile planificate la hectar. Iată cum se explică acest lucru.

În brigăzile frunțase a existat un spirit sănătos de muncă, o grijă deosebită pentru felul în care lucrează fiecare tractorist. Grupele U.T.M. din brigăzile lui Miu și Sorici au mobilizat activ pe toți tinerii în muncă, au vegheat la calitatea lucrărilor, au organizat constatări de producție în vederea aplicării agrotehnicilor înaintate pentru sporierea producției la hectar. Cu totul altfel s-au petrecut lucrurile în brigada lui Voinea. Aici au existat dese abateri de la disciplina muncii, unii tractoriști au întârziat în luarea muncii, nu au respectat indicațiile date de șeful brigăzii. Fată de calitatea slabă a lucrărilor, față de lipsurile lui Tudor Aldea și Chirică Constantin, codăși stațiunii grupă U.T.M. nu a luat niciodată atitudine combativă. Organizational de grupă s-a mulțumit numai să se sezeze comitetului U.T.M. și să aștepte de fermitate, de exigență a șefului de brigadă a dus implicit la nepăsarea de către unii tractoriști a indicațiilor tehnice date de el. Membrii vechiului comitet

U.T.M. n-au luat nici o măsură pentru îndreptarea lucrurilor.

Iată de ce organizația de partid și conducerea stațiunii caută acum ca reorganizarea brigăzilor să fie cât mai bine făcută.

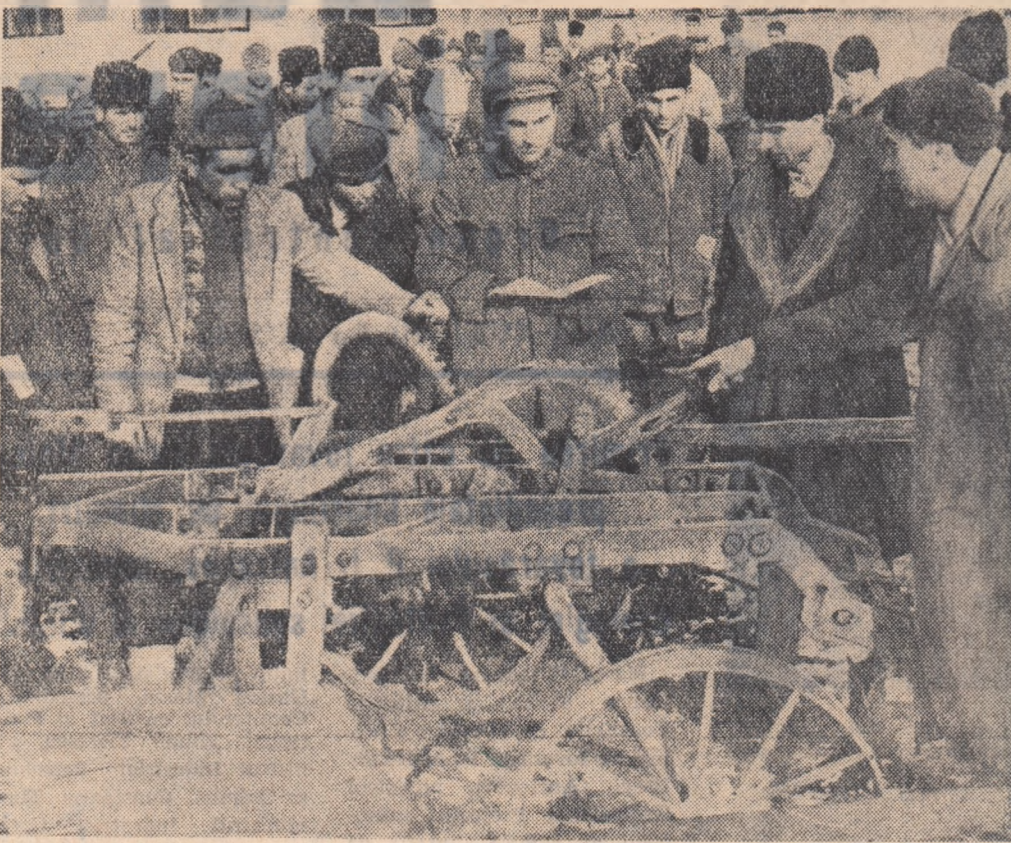
În primul rînd se va respecta în continuare principiul permanentizării locului de muncă al fiecărei brigăzi. Dat fiind că în multe comune s-au creat recent gospodării colective, tractoriștii ale căror familii au devenit colectivist, vor fi încadrați în brigăzile care vor deservi aceste gospodării. Cei 16 tractoriști tineri care au venit de la școala profesională vor fi încadrați în brigăzile care au fost frunțase în anul trecut și care au tineri cu o bogată experiență în meserie. De asemenea, încadrarea fiecărui tractorist se va face în funcție de rezultatele obținute în anul trecut și de calificativele ce le va obține la cursurile profesionale de iarnă.

Sub îndrumarea organizației de partid, comitetul U.T.M. din stațiune a luat și el o serie de măsuri menite să îndrepteze totul grupelor U.T.M. din brigăzi în mobilizarea tinerilor mecanizatori la îndeplinirea sarcinilor de producție, la obținerea unor producții mari de cereale. Astăzi, unii dintre vechii organizaționali de grupă U.T.M. care au o bogată experiență în muncă vor trece să lucreze în cadrul brigăzilor care au avut rezultate mai slabe. Ei vor fi recomandați ca organizaționali ai grupelor U.T.M. cu mai puțină experiență, cu o activitate slabă. De asemenea, vor fi recomandați ca organizaționali de grupă U.T.M. acei utemiști care au obținut cele mai bune rezultate la învățămîntul politic și profesional, cei care sînt cititori pasionați ai cărților tehnice și de literatură științifică. Pentru campania de primăvară comitetul U.T.M. întocmește acum un plan de muncă în care se prevăd sarcinile pentru fiecare grupă U.T.M. și utemiști în parte. De asemenea în foaia volantă va fi permanentizată o rubrică intitulată: „Din activitatea zilnică a grupelor U.T.M. din brigăzile de tractoare”. Aici vor fi popularizate experiența și metodele cele mai bune folosite de organizații de grupă. Fiecare membru al comitetului va răspunde de una sau două grupe U.T.M. și va prezenta în ședințele de comitet informări periodice, arătînd modul cum a controlat activitatea grupelor, felul în care le-a ajutat, precum și măsurile luate pentru îndreptarea eventualelor lipsuri.

Pomînd pe un drum bun, urmînd indicațiile date de organizația de partid, întărind activitatea grupelor U.T.M. din brigăzile de tractoare, comitetul U.T.M. din S.M.T. Bărcănești, trebuie să asigure de pe acum un lucru important: acela de a face din fiecare brigadă de tractoare un colectiv militant pentru lucrări de bună calitate, pentru producții mari de cereale la hectar.

NICOLAE BARBU

Colectiviști-tractoristi - al doilea schimb pe tractoarele brigăzii care deserveste gospodăria colectivă - iată ce vor fi tinerii tractoriști care sînt acum școlariți la S.M.T. Corbiș, din regiunea Otopeni.
Foto: C. RADU

Vizitele

În curtea largă a școlii noi din Obidiși a sosit un camion cu oaspeți: gazdele i-au întâmpinat cu căldură. I-au întrebat de unde sînt. Li s-a răspuns: „De la G.A.C. Ștîubei”. Discuțiile s-au înfiripat repede.

— Cunoaștem colectiva voastră. Am fost în vară în vizită acolo. Nu vă aduceți aminte de noi?
— Cum să nu! V-am însoțit prin gospodărie, pe câmp, pe la grajduri. V-am arătat totul, după cum ați dorit...
— A mai sosit un camion cu oaspeți. Stringeri de mină, voce bună, discuții, însuflețite.

— De unde sînteți?
— De la G.A.C. Ziduri.
— Păi am fost în vizită la voi. Mi se pare că am fost chiar și acasă la tine. Nu te cheamă Bădea?
— Băda?

— Ei, vezi? Eu sînt Tudorancea, el e Burlacu, el Corcodel. Ne-au plăcut mult cele văzuțe la voi. Mai ales sectorul zootehnic...
— Au mai sosit oaspeți.
— De unde sînteți?
— Din Bălăceanu... De la Săhăteni... De la Nicoiești, de la Voieștiu.

— Păi vă cunoaștem, am fost în vizită la voi.
În ziua aceea aproape n-a fost fără muncitor din Obidiși să nu fi recunoscut pe unul din oaspeți. Intr-adevăr pînă se ajungă la această zi în care ei aveau să fie gazde, fărâmi muncitori din Obidiși au fost ei înșiși oaspeți de numărare ori. Au vrut să aflu cum au obținut colectiviștii din Ștîubei 3.000 de kg. porumb la hectar de pe un pămînt nu atît de bun ca al lor. Și au mers în vizită. Au vrut să vadă cum e orga-

nizată munca la colectiviștii din Ziduri care sînt milionari. Au vrut să afle cum trăiesc cei din gospodăria colectivă din Voieștiu și au mers pe la casele lor. Înainte de a face pașii hotărîți pe un drum nou, ei au cercetat totul, au comparat, au cumpănat lucrurile. Realizările, faptele din gospodărie colective vizitate le-au întărit din ce în ce mai mult convingerea că acesta este singurul fel de care îi duce fără greș la bătăuș. Și pe măsură ce fiecare înțelegea limpede acest lucru, la comitetul de inițiativă se adunau cerelele pînă cînd cele 411 familii și-au unit laolaltă 1107 hectare de teren. Apoi au hotărît să sărbătorească acest eveniment însemnat din viața lor și au profitat oaspeților.

— Obidiși? O denumire care amintește de ceea ce erau pe vremea regimului burgeois-mosieresc țărani din comuna aceasta de la cîțina kilometri de Rîmnicu Sărat. Dar, în același timp o nepotrivire cu numele frumos pe care întreg satul l-a dat gospodăriei colective: „Unirea”.

B. NICUȚĂ

Pagina tineretului de la sate

PRODUCȚIILE MARI NU SÎNT ÎNTÎMPLĂTOARE

Anul trecut, echipa de tineri care lucrează în sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective „Octombrie Roșu” din comuna Radu Vodă, regiunea București, a obținut în loc de 49.000 litri lapte, cum avusesse planificat la începutul anului, 58.000 litri. Producția în medie realizată pe cap de vacă furajată a fost astfel de 1.800 litri în loc de 1.500 cum se prevăzuse, lucru care i-a bucurat mult atît pe tinerii îngrijitori de animale cît și pe ceilalți colectiviști, care văd în sectorul zootehnic un izvor nesecat de venituri. Rezultatul acesta este cu atît mai demn de remarcă cîtădă ne gîndim că numai cu un an mai înainte producția de lapte fusese de numai 700 litri în medie de la fiecare vacă.

Cum au muncit tinerii îngrijitori de animale, recomandați de către organizația U.T.M. să lucreze în sectorul zootehnic, pentru sporierea producției, cum i-a ajutat organizația U.T.M. pe aceștia să-și ridice calificarea, să facă totul așa cum „scrie la carte”, mi-a povestit acum cîteva zile tînărul Ion Vidu, brigadier zootehnic și totodată secretar al organizației U.T.M. din gospodăria agricolă colectivă din Radu Vodă.

— Mai înainte de a-i recomanda conducerea gospodăriei colective să lucreze ca îngrijitori de animale, noi am stat de vorbă cu fiecare tînăr în parte, spune secretarul. I-am lămurit bine fiecarea despre ce este vorba. Că n-are rost să devii îngrijitor de animale dacă nu înțelegi această meserie și dacă nu te preocupă ridicarea producției. Apoi, într-o adunare generală deschisă a organizației de bază U.T.M., am discutat iarăși cu seriozitate despre acest lucru. Tinerii și-au luat angajamentul că vor munci cît mai bine și chiar de a doua zi au pornit la treabă.

Oameni care sînt muncescă bine aveam. Dar numai asta nu era de ajuns. Am trecut imediat la întocmirea unui program de grajd după toate normele zootehnice pe care l-am așigurat în grajduri. Și fiecare tînăr îngrijitor avea

îndatorirea să-l respecte în total. Aici erau predate cursurile de studii pentru animale, orele cînd trebuiau adăpate, cînd trebuiau hrănite, mulse. Am mai făcut de asemenea grafice prin care urmăream zilnic cum crește producția, ne-am abonat la revistele de specialitate, am făcut rost de cărți și am început să citim.

Și secretarul mi-a povestit mai departe cum nu după multă vreme de cînd tinerii au început să îngrijească și să hrănească animalele, după un program bine stabilit, după toate regulile științei zootehnice, producția de lapte a început să crească. La început mai puțin, apoi din ce în ce mai mult.

— Asta pentru că pe măsură ce trecea timpul, ați, Constantin Tăriceanu, Radu Ilie, Constantin Cimpulunganu, Ion Cristache cît și ceilalți tineri îngrijitori, învățau mereu lucruri noi pe care le aplicau în practică. Experiența lor se îmbogățea.

Cum învățau ei? În primul rînd căutau să nu piardă niciuna din lecțiile care se făceau de către specialiștii la cursurile zootehnice. Apoi, citeau cărțile de specialitate pe care le discutau împreună. Cu sprijinul organizației de partid și al conducerii gospodăriei am mers de două ori în vizită la gospodăria agricolă de stat „Dilga” unde tinerii îngrijitori de animale au văzut în mod practic cum se obțin producțiile mari de lapte și, odată întorși în gospodăria noastră, au început să caute și să facă și ei tot ceea ce învățaseră de la îngrijitorii de animale frunțosi de acolo.

— Și cum a urmărit organizația U.T.M. munca tinerilor — l-am întrebat.

— În primul rînd, din timp în timp, în sectorul zootehnic aveam la dispoziție consfătuiri de producție. La aceste consfătuiri, în care se analizau atît rezultatele pozitive cît și cele negative, lua parte de fiecare dată cîte un membru al comitetului U.T.M., sau așa cum s-a întîmplat de cele mai multe ori, secretarul. Aici tinerii veneau cu sugestii pentru îndreptarea lucrurilor, îi trăgeau în răstăpîndere pe cei care nu înțelegeau de treabă. Dar în afară de aceste consfătuiri în adunările generale ale organizației de bază U.T.M. discutăm mereu felul în care muncesc echipa de tineri, felul în care aplică în practică regulile științifice de creștere a animalelor.

Am aflat mai apoi de la secretar că tot din inițiativa organizației U.T.M. s-a înființat la fiecare grajd cîte un ofițer unde la perioade foarte scurte se așează diferite norme de îngrijire a animalelor pentru o perioadă oarecare de timp, se scoot în evidență rezultatele bune obținute de către tineri și se atrag atenția asupra nereșurilor care se mai înveci cîteodată în munca lor de îngrijitori de animale.

Mai înainte, în ceea ce privește hrana vacilor, spre exemplu, aceasta se făcea la întîmplare, nu se ținea seama de nimic. Acum nici pomeneală de așa ceva. Fiecare vacă este hrănită după producția de lapte pe care o dă. De exemplu, dacă ce dă o producție de lapte mijlocie primește o anumită rație de furaje și concentrate pe cînd una care dă o producție de lapte mai mare primește și o cantitate de nutreț mai mare. De asemenea, vacile gestante primesc o hrană specială. Tehnicienii zootehnici controlează din două în două săptămîni producția fiecărei vaci cu lapte și apoi, după calcule precise, îi stabilește rația de furaje pentru următoarele două săptămîni. Nimic nu se mai face la întîmplare.

Iată de ce, nu sînt întîmplătoare nici rezultatele deosebite de frumoase pe care tinerii îngrijitori de animale de la Radu Vodă le-au obținut anul trecut, și pe care vor să le ducă mai departe. Anul acesta ei speră să depășească mult planul de 1.800 litri lapte pe cap de vacă furajată pe care și l-au propus.

PETRE GHELMEZ

Orchestra comunei

Este seară. Din nou la cîmînu cultural „Dr. Petru Groza” din comuna noastră — Periam, regiunea Banat — se aud acorduri de vioară, de acordeon, de țambale. Sînt membrii orchestrei populare „Lazar Cernescu” din comună. De cîte ori organizația comunală U.T.M. organizează concursuri „Drumeții veseli”, conferințe, repetiții cu echipe de teatru, ori cu echipa de dansuri a tinerilor colectiviști, e prezentă și orchestra. Se organizează și reuniuni tvărășești, programe de muzică populară, unei orchestre cîntă în cîntecă tinerilor colectiviști frunțosi. Cu muzică, activitatea culturală, e mai atractivă, mai interesantă.

IONITA VIȘINESCU elevă

In sala de lectură

Eger tăios. Cei care intră în bibliotecă au obraji roșii și ochi strălucitori. Fete cu broboade înflorite și bunde groase, flăcăi cu căcuți mișoase și cusme. Bibliotecara abia pridădește să aleagă cărțile solicitate, să le înregistreze în fișele personale. Au cititorii ce sînt aleagă din cele peste 3.550 de volume cîte numără biblioteca din comuna Hirnava, raionul Dorohoi. Îndată după ce fiecare cititor și-a primit cartea cerută, trece în sala de lectură. În noul cămin cultural al comunei, cu o capacitate de peste 400 locuri se află și o asemenea sală.

Afară e ger tăios. În sala de lectură însă e cald și poezia stă aici, alături de prietenii și să pătrunzi liniștit în tainele cărților, cărți care au devenit atît de dragi tinerilor și vîrstnicilor din Hirnava.

TEODOR UNGUREANU învățător

În sectorul zootehnic al gospodăriei colective Pechea lucrează mulți tineri îngrijitori de animale care au îmbrățișat meseria aceasta. Unul dintre ei e și Vasile A. Manu.

BRIGĂZI ȘTIINȚIFICE

Din Rădăuți au plecat zilele acestea la sate 3 brigăzi științifice pentru a răspunde la întrebările țărănilor muncitori în legătură cu edificația de soare de la 15 februarie. Brigăzi științifice au psozit în comunele Virovul de Jos, Satu Mare, Moldovița și altele.

Pentru explicarea fenomenului din 15 februarie, filiala regională S.R.S.C. Suceava în colaborare cu Consiliul regional al sindicatelor organizat numeroase acțiuni. În 22 de întîlniri științifice au psozit în comunele Virovul de Jos, Satu Mare, Moldovița și altele.

(Agerpres)

Atracția faptelor

Va veni primăvara. Încă un sat din cîmpia Dunării își va oferi campaniei agricole de primăvară ogoarele în întregime unite, ca și ogoarele altor sate și sute de sate care în toamnă sau în iarnă acesta și-au alăturat ogorului colectiv toate peticetele de pămînt rămase încă răzlețe. Satul Ștefan cel Mare din raionul Corabia cu agricultura colectivizată în întregime se pregătește acum pentru cea mai largă campanie agricolă de primăvară.

Dar pînă să ajungă aici, gospodăria colectivă a urmat un drum interesant de-a lungul a 10 ani de existență. Ea a atras treptat atenția și pașii țărănilor cu gospodărie individuală pe drumul acesta. Și-a sporit numărul de membri, hectarele și puterea economică prin ea însăși, prin propriile ei succese, prin forța de atracție a avantajelor mereu sporite pe care le prezenta familiilor de țărani cu gospodărie individuală. Cifrele au un farmec al lor.

În 1950, primăvara, 53 de familii și-au unit cele 157 de hectare într-un singur ogor pe care s-au apucat să-l lucreze atît de cum își lucraseră ei pînă atunci pămîntul. Pentru prima dată pămîntului acesta i s-a aplicat regulile agrotehnice avansate (fierste o agrotehnică mai simplă la început). Anul s-a făcut mecanizat. Cum era și fîrse gospodăria colectivă a obținut cu 200-300 kg. cereale mai mult la hectar decît în sectorul individual. Veniturile personale ale colectiviștilor au

ost mai mari decît veniturile țărănilor cu gospodărie individuală. Fondul de bază: 68.550 lei.

A fost primul pas. Pasul acesta, urmîrit de sutele de priviri ale satului a însemnat o primă victorie. Al doilea an le-a întărit colectiviștilor siguranța. Siguranța deplină în faptul că drumul gospodăriei colective urcă din ce în ce mai sigur spre bătăuș.

Și ca oamenii liniștiți și siguri pe forțele și pe viitorul lor s-au apucat să-și facă planuri. Aveau în fondul de bază 80.130 lei. Obținuseră recolte mai mari cu cîteva sute de kg. la hectar decît ale țărănilor individuali. Iși înghesebaseră și un mic sector zootehnic. Dar toate acestea trebuiau mult mărite. Așa vedeau cu toții drumul lor. (Există în procesele verbale ale adunărilor generale de atunci fraze ca acestea: „Noi trebuie să muncim și să ne dezvoltăm gospodăria, să mărîm ferma de animale și fondul de bază, altfel o să batem pasul pe loc”, „N-avem adăposturi bune pentru animale, și ar trebui să ne ridicăm niște grajduri”).

„Să nu împărțim tot. Să mai punem de o parte ca să cumpărăm niște vaci, niște oi. Puțin cîte puțin, pînă o să ne facem o avere comună mai mare care să ne aducă mai multe venituri”).

Oamenii înțeleseseră principiul: să se gîndească la viitor, să pună la temelie acest viitor un fundament solid. Așa au făcut și acum. S-au apucat să-și construiască la început un grajd, un pătur, pe urmă altul, și

și-au construit mereu cîte ceva, și-au cumpărat animale și-au mărît averea obștească. Erau pașii lor de început pe care și-i cumpăneau cu grijă.

Așa au trecut cîteva ani.

Ot ani mai tîrziu în satul Ștefan cel Mare: cele colectiviști (de două ori mai numeroși) duceau o viață statornică, îndestulată, aveau în felul lor de a gîndi, de a se purta, un fel de mîndrie, (sustînuți, reză bine, de motive temeinice, de propriile lor succese).

Doar evoluția recoltei la hectar și tot ar fi fost deajuns ca să demonstreze pașii mari pe care-i făcuse gospodăria pe drumul agriculturii socialiste. 1.779 kg grîu, 1.750 kg porumb, 1.230 kg orz. (Dar crescuse și ferma zootehnică: 160 de oi, 76 porci, 20 vaci, 214 păsări, crescuse fondul de bază: 387.709 lei).

În sectorul individual nu se schimbase aproape nimic. Adică aproape nimic în ce privește producția, baza economică a traiului țărănilor. Totul rămăsese la aceleași cifre: 800-900 kg grîu la hectar, 900-1.000 kg porumb la hectar. Atît. Și nici n-avusesse cum să crească ceva. Agrotehnica nu încapă pe un petic de pămînt; nici tractoarele nu pot ara și desfundă pămîntul, nici celelalte reguli științifice principale nu pot fi aplicate.

Faptele au atracția lor, puterea lor de convingere. Țărani individuali din sat au fost ajutați să le înțeleagă prin mijloace multiple. Orga-

Iarna în timpul liber

Tinerii colectiviști din Ciorăști, raionul Rm. Sărat, au acum mai mult timp liber. E iarnă și munca pe cîmp n-a început încă. Dar ei își petrec cu mult folos timpul acest. Cîte lucruri plăcute și necesare nu poți face acum în sat! În primul rînd te atrage cîmînul cultural.

Un nou program al brigăzii artistice de agitate nu-l ușor de pregătit. Trebuie făcute repetiții și treaba aceasta cere o muncă singuricioasă și atentă pentru ca spectatorilor să le fie oferit un program folositor și atractiv.

La bibliotecă vei găsi întotdeauna cărți frumoase pe care să le citești ocaz. Biblioteca Ion Anica știe să-ți ofere cartea cea mai plăcută și cea mai instructivă.

Măi sînt și cursurile agrozotehnice la care înveți lucruri foarte necesare muncii tale la cîmp. Sînt lecții de la care nu trebuie să lipsești și nici nu poți să lipsești pentru că ești mereu atras de felul interesant în care inginerul agronom te învață, te face să înțelegi agrotehnica.

Foto text: C. MIHAL

Semnificația primului vot

În sală e liniște. Cei peste 400 de tineri adunați marți după amiază în sala de spectacole a Școlii medii nr. 22 „Gheorghe Lazăr” din Capitală, ascultă cu atenție fiecare cuvânt rostit de președintele Comitetului executiv al Sfatului Popular al raionului Lenin — Aurel Nițescu. Rînd pe rînd, prind viață din cuvintele vorbitorului, imaginea marilor realizări ale regimului nostru democrat popular, aspecte ale dezvoltării economice ale raionului. Fabrici și uzine, spitale, școli, blocuri de locuințe — toate în stăpînire și pentru folosul oamenilor muncii. Pentru tinerii adunați în sală și care vor vota la 5 martie 1961 pentru prima oară, toate aceste realizări, relatate de vorbitor, au o dublă semnificație. Pentru iniția dată ei vor pune cu maturitate, cu răspundere deplină și cu spiritul de înaltă responsabilitate în treburile țării, pentru prima dată ei vor participa la alegerea de deputați și prin aceasta la înfruntarea de noi realizări. Emoția lor este de aceea firească. În lumina perspectivei pe care cel de al III-lea Congres al Partii-

dului Muncitorilor Romîni l-a deschis dezvoltării patriei noastre socialiste, fiecare din ei știe că și poate făuri visuri de viitor oricît de îndrăznețe, fiind sigur că ele nu vor intra în sfera realității. Sînt tineri muncitori ai întreprinderilor din raionul Lenin, elevi ai școlii medii sau profesionale, militari în termen. Imaginea tinerilor în uniformă de militar, veniți aici la acest simpozion al tinerilor ce votează iniția dată, ilustrează parcă și mai puternic înaltul democrației al sistemului nostru electoral. Despre drepturile și libertățile garantate tineretului nostru prin Constituție, a vorbit tovarășul Constantin Bădescu, asistent universitar la Facultatea de Științe Juridice. Participînd la acest simpozion, tinerii au devenit și mai conștienți de înalta semnificație a primului lor vot, care va transforma pentru ei ziua de 5 martie într-o sărbătoare deosebită. Înainte de a merge la vot, ei vor avea să discute și să răspundă la întrebările ce-ștătesc.

V. MAȘEK

Pentru sănătatea populației din Maramureș

Pentru ocrotirea sănătății populației din regiunea Maramureș s-au cheltuit în anul trecut 93 milioane lei, cu 20 milioane mai mult decît în 1957. Aceste investiții fac parte dintr-un vast program ce se desfășoară în ultimii ani pentru lichidarea stărilor de incoveniențe în care s-a aflat această regiune în trecut. Astfel, au fost construite noi unități spitalicești la Baia Mare, Negrești, Sighet, Borșa, Cehu Silvaniei și în alte localități. La Bixad, Borșa și Satu Mare au fost deschise sanatorii moderne pentru combaterea tuberculozei. Paralel a crescut numărul medicilor și cadrelor

sanitare medii. La Baia Mare, de exemplu, lucrează în prezent 108 medici și 450 cadre tehnico-sanitare, față de numai 3 medici cîți erau în 1943. În regiune au fost înființate 72 dispensare și 157 circumscripții sanitare urbane și rurale. Pentru aprovizionarea cu medicamente funcționează 68 de farmacii și 200 puncte farmaceutice. În anii puterii populare se acordă o atenție deosebită combaterii bolilor profesionale. Pentru protecția muncii s-au cheltuit în ultimii 4 ani peste 20 milioane lei.

IN REGIUNEA MUREȘ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ Peste 500 săli noi de clasă

Sute de elevi din Toplița, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, încep să studieze în noua școală medie dată de curînd în folosință. În ultimul an în cadrul

regiunii Mureș-Autonomă Maghiară au fost construite nouă școli medii la Timișoara, Sărmășag, Sărmășag, Sărmășag și în alte localități. În perioada 1957-1960

în regiune, s-au construit peste 500 de săli de clasă. Ca urmare numărul elevilor școlilor medii și elementare a sporit cu peste 25.000.

LUMINĂ FLUORESCENTĂ LA ORADEA

În Oradea se lucrează intens la modernizarea iluminatului public. Recent s-au terminat lucrările de extindere a iluminatului fluorescent pe

10 străzi. În curînd vor fi instalate alte 300 becuri fluorescente pe străzile Mihail Eminescu, Piața Nikos Beloni și altele.

Vor trece ani și ani, omenirea se va avînta tot mai sus în marșul ei spre progres și fericire, dar niciodată suferințele pe care le-a îndurat în timpul celui de-al doilea război mondial. Cu atât mai mult nu vor uita eroismul oamenilor sovietici care, conduși de partidul lor jubit, au înfruntat fiara fascistă, au dărîmat edificiile de robie și teroare pe care voiau să-l ducă hitlerismul. Numeroase opere literare și de artă evocă vitejia poporului sovietic în lupta antifascistă dar poate că puține au fost așteptate cu atîta dragoste și nerăbdare ca romanul „Ei au luptat pentru patrie” al lui Mihail Solohov Marele scriitor sovietic, unul din cei mai de seamă reprezentanți ai literaturii contemporane, creează și această lucrare cu binecunoscuta exigență cu care a făurit și „Danul luiștit” și „Pămînt destelenit”. Dornice de a pune la dispoziția cititorilor ceva din monumentală operă, editurile sovietice au împărțit o culegere cu fragmente publicate pînă acum în presă și în reviste literare, culegere ce a apărut de curînd și în traducere românească. Cititorul acestei culegeri va fi fără îndoială, impresionat de amploarea sufletului epic al romanului, ce transpune din paginile apărute decodată, va fi profund emoționat mai ales de puternica coloratură eroică a acestor pagini. Căci, într-adevăr, „Ei au luptat pentru patrie” se anunță ca o grandioasă epopee a patriotului poporului sovietic — biruitor

Pagini dintr-o glorioasă epopee

unității — marșul alături de tîlăși, își mențin încrederea în ei, în victoria care nu va intra în să apară. Cum iesse se poate observa, drapelul regimentului este mai mult decît ceea ce ar putea însemna la prima vedere, este însuși simbolul dragostei față de patrie, al încrederii în forța poporului sovietic ce înfruntă pe acești ostași.

Nu este un secret pentru nimeni că Solohov nu se împartan al rarefieri epice, al prozei lipsite de densitate. Dimpotrivă, scrierile sale a bundă în fața și întimplări care suscită în cel mai înalt grad atenția cititorului. Cu toate acestea, nu e greu să observi îndrăgita bogăție de fabulație, o subtilă analiză psihologică, cu atât mai fină cu cît e făcută indirect prin intermediul faptelor și gesturilor cotidiene, simple dar revelatoare. Este foarte interesant de urmărit astfel cum redă Solohov un important moment de transformare a mentalității — momentul cînd oamenii sovietici luau prin surprindere de atacatori, își revin pe deplin și se reposedează preveniți de perfidia și cruzimea cotoropitorului, momentul cînd ostașii înțeleg că dușmanul nu numai că este vulnerabil, dar toată desfășurarea de mijloace teh-

În regiunea Suceava a intrat în funcțiune în primele zile ale acestui an o modernă fabrică de lăptărie, „Rarăul”. În fotografie, tîndă Sevastiana Lupescu lucrînd la agregatele de soțiere a bidoanelor. Foto: AGERPRES

Informație

Marți, 31 ianuarie 1961, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Ștefan Voitec, a primit în audiență pe noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al UR.S.S. la București, Ivan Kuzmici Jegalîn.

(Agerpres)

Sesiune științifică la Institutul politehnic din Timișoara

La Timișoara a avut loc în zilele de 30 și 31 ianuarie a.s. sesiune științifică a cadrelor didactice de la Institutul Politehnic, consacrată împlinirii a 40 de ani de activitate a Institutului. Referatele prezentate au fost apreciate în trecut în revistă succese obținute în dezvoltarea Institutului Politehnic și în domeniul cercetărilor științifice efectuate de cadrele didactice. În primul an de activitate, Institutul număra 80 de studenți și 23 de cadre didactice, în prezent datorită sprijinului acordat de partid și guvern, aici învață peste 2000 de studenți, iar numărul cadrelor didactice se ridică la 405. Institutul dispune azi de 24 laboratoare moderne, 4 cămine studențești și tot atîtea cantine, bibliotecă, un club, o basă sportivă și altele. În ultimii ani, Institutul a dat patriei sute de ingineri mecanici, chimici, electrotehnici, constructori.

(Agerpres)

Angajamente îndeplinite

Cu prilejul adunării pentru propunerea de candidați ai F.D.P. în alegerile de la 5 martie, numeroși oameni ai muncii din regiunea Dobrogea și-au luat noi și înalte angajamente față de producția și înfruntarea a localităților lor. Multe din angajamentele luate au și început să prindă viață. În comuna Topalu, budoare, colecții necesare construcției unei școli de legătură cu satul Tichilești.

O acțiune asemănătoare se desfășoară și în comuna Ghidăreni, unde colecții și angajamente ca pînă la sfîrșit se efectuează mai multe ore de muncă voluntară pentru amenajarea drumului de legătură cu josauna națională Constanța-Hirsova. În satul Osmancea tinerii colecționează, care la 5 martie vor vota pentru prima dată, au transportat pînă la sat necesarul și au construit trotuarul pe strada căminului cultural.

(Agerpres)

Solemnitatea înmînării unor decorații

Marți la amiază a avut loc la Preșidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea înmînării unor decorații.

La solemnitate au luat parte tovarășii Mihail Ralea, vicepreședinte al Preșidiului Marii Adunări Naționale, Gheorghe Stoica, secretarul Preșidiului Marii Adunări Naționale, acad. Atanase Joja, președintele Academiei R. P. Romîne, arh. Nicolae Bădescu, președintele Comitetului de stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare.

Pentru merite deosebite în domeniul științific și didactic a fost conferit ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne” clasa I, acad. I. S. Gheorghiu, cu prilejul împlinirii vârstei de 75 de ani și acad. Gh. Măcovici, cu prilejul împlinirii vârstei de 80 de ani, și Ordinul Muncii clasa I, acad. Arthur Kreindler.

Cu prilejul împlinirii a 70 de ani, pentru activitate îndelungată și merite deosebite în domeniul învățămîntului s-a conferit Ordinul Muncii clasa II prof. Vasile Suciu.

Pentru activitate îndelungată și merite deosebite în muncă de învațat, tov. Maria Ionescu, i-a fost conferit titlul de „Învațat onorabil al Republicii Populare Romîne” iar

tov. Dumitru Ionescu Ordinul Muncii clasa III.

Tov. Ilie Fîsteag, i-a fost înmînat ordinul „23 August” clasa V, pentru contribuție activă la lupta împotriva fascismului.

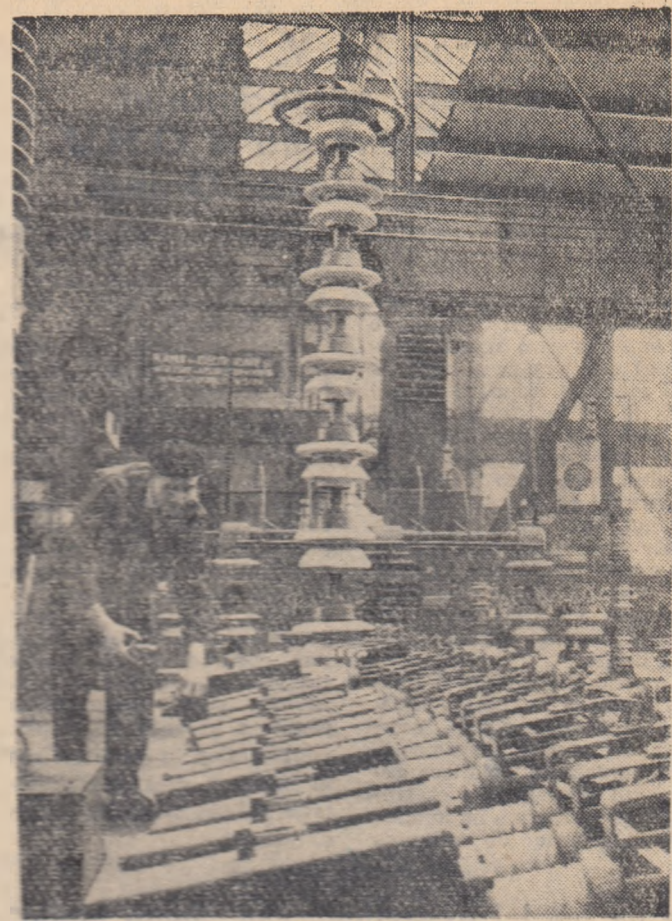
Pentru evidențiere deosebită la lucrările de proiectare și construcție a albei Palatului Republicii Populare Romîne, au fost conferite ordine și medaliile unor muncitori tehnicieni, ingineri și arhitecți.

Arh. Horia Maicu, i-a fost conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne” clasa I. Au fost conferite de asemenea ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne” clasa IV și a V și Ordinul Muncii clasa II și III unii muncitori, pentru producerea și „Medalia Muncii” unui număr de 24 tovarăși.

Tovarășul Mihail Ralea a felicitat călătorii pe cei distincți, urîndu-le noi succese în activitatea de viitor.

În numele celor decorați, tovarășii acad. I. S. Gheorghiu, arh. Horia Maicu și Ilie Fîsteag au mulțumit pentru înaltele distincții primite.

(Agerpres)

Uzinele „Electromotor”-Cotova: întreprinderile în ulei de 150 kw 600 A sînt pregătite pentru controlul tehnic. Foto: AGERPRES

Impotriva rebutului!

(Urmare din pag. 1-2)

local de muncă ori de cîte ori e nevoie.

Și la atelierul turnătoriei de aluminiu tinerii sunt care lucrează sub procentul admis de rebut. Frank Anton și Felhaz Alexandru, lucrători cu un rebut de numai 3-4 la sută. Verbe de laudă se pot spune și despre Moldovan Vasile și Jucan Vasile. Cu o vreme în urmă nu era sediul în care aceștia să nu fie criticați pentru calitatea slabă a produselor, pentru rebut. Toți tinerii din uzină sînt deosebit de adevărați „compasii” ai rebuturilor. De la 15-20 la sută rebut, cîi dădeau înaintea acestor tineri au ajuns acum la cifra de 5 la sută, cu mult sub procentul admis. Biroul organizației U.T.M. a propus muncitorilor mai vîrstnici, celor cu o calificare mai înaltă să ajute pe asemenea tineri, să-i îndrumă, să-i îndemne să citească mai mult pentru a-și ridica pregătirea profesională. Olaf Alexandru, Mahe Ioan, Felhaz Alexandru, Meszaroș Ioan, Veres Iosif, s-au ocupat cu multă dragoste de ridicarea calificării tinerilor mai slab pregătiți profesional. În această privință de un mare ajutor au fost și lecțiile care s-au ținut la cursul de ridicare a califi-

cării profesionale, unde anul trecut au fost încastrat toți tinerii din atelier.

Acțiunea de antrenare a tinerilor în lupta pentru reducerea rebutului sub procentul admis nu s-a dus însă cu aceeași intensitate de către organizația U.T.M. în ambele ateliere ale secției turnătoriei. Aceasta o știe faptul că în procentul de rebut este sub cifra admisă, la atelierul de aluminiu procentul de rebut este cu mult peste această cifră.

Analiza cauzelor rebutului dovedește că unii dintre tinerii de aici, nu dau atenție la temperatura de turnare, nu închid bine formele, nu curăță bine sau nu respectă procesul tehnologic de fabricație. Moraru Gavrilă, muncitor la atelierul de aluminiu, reutează datorită neatenției aproximativ 10-15 la sută din formele pe care le lucrează într-o zi. Nivelul general al calificării tinerilor de la atelierul de aluminiu este scăzut în raport cu nivelul celor de la fontă. Aceasta este în bună măsură o urmare a faptului că aici tinerii n-au participat cu regularitate la cursul de ridicare a calificării. De altfel, în acest an, cursul și-a încetat cu desăvîrșire existența. Nici colectivul postului utemist de control nu a intervenit în ul-

tima vreme cu sfîcitate în acțiunea de mobilizare a tinerilor împotriva rebuturilor.

Ce are de făcut organizația U.T.M. pe viitor în privința mobilizării tinerilor la lupta împotriva rebuturilor? Ea trebuie să pornească de la ideea că toți utemistii și tinerii trebuie să lupte împotriva rebutului, pentru producerea de cea mai bună calitate. Pentru aceasta, trebuie reinviat în primul rînd cursul de ridicare a calificării și organizația U.T.M. trebuie apoi să folosească și să dezvolte experiența bună existentă la atelierul de fontă în privința mobilizării tinerilor la reducerea continuă a procentului de rebut. Asemenia mijloace cum sint: adunările generale U.T.M., consfătuirile brigăzilor de producție, ajutorarea celor slabi de către cei buni, cu mai multă experiență, discuții individuale la locul de muncă, antrenarea tinerilor la citirea literaturii tehnice, de specialitate, sint tot atîtea căi prin care tinerii pot fi mobilizați în acest an la o bătălie hotărîtă împotriva rebutului. Aceasta va fi cu siguranță calea ce va duce la ridicarea generală a contribuției tinerilor la calitatea pieselor realizate de întreprindere „Armatuza”.

„ULIȚA NOASTRĂ”

(Urmare din pag. 1-2)

semnificația zilelor noastre. Este senzaționalul prevăzută, la care se lucrează constant, este dorit, se muncete cu entuziasm la realizarea lui. Complexul Grițoi, știam de la bun început, eram pregătiți — oferă un astfel de senzațional.

„Întreprinderea de construcții nr. 5 va construi 200 de apartamente lunar.

„La șantierul dinspre Podul Constanța vezi o clădire ciudată. Un schelet metalic acoperit cu material plastic. E atelierul de mari panouri prefabricate. O uzină în care se fabrică pereții gata finisaj (fimplăria, conductele, mozaicul etc. sint gata montate), care sint apoi transportați cu un fel de teleferic direct la adresă. Construcția e unică, e pasul înainte făcut de constructorii noștri. Prin asta se

asigură o tehnicitate mai mare, întrebuințarea unui număr mai mic de panouri, sistemul de montare mai ușor care asigură o mare rapiditate — 4 apartamente pe zi.

„Panourile sint ridicate de o macara reversibilă de care constructorii sint mîndri. E invenția lor. O macara cu două brațe, în formă de cumpănă, are două plăcuțe blocurilor, salta pereții de pînă la 6 tone, îi așează la locul lor, iar cînd a terminat un nivel, se cațără singură pe următorul. Pe șantier cînd vezi auzi vorbindu-se de o „broască” să știi că despre noua macara este vorba.

„Tapetele lavabile și semilavabile folosite vor da un aspect plăcut interioarelor.

„Și pentru prima oară a-burii Centralei Grozăvești sau cei de la Atelierele Grițoi vor încălzi printr-o rețea de termoficare unică complexul Grițoi.

Oare nu sint, cititorule, toate aceste fapte și previzibile și senzaționale totodată?

În 1938 Geo Bogza scria: „6 dimineața e ora periferiilor: în dosul perdelelor murdare făcute dintr-un metru de americă încep să se a-gite umbre. E ora cînd se aprînd luminile... Paturile pe care le părăsesc oamenii, sint paturi de scinduri. Sint paturi tari, de periferie care rîmîna goale la 6 dimineața... Cître ora 6 își face apariția

ligheanul de tablă și prosopul de americă...”

Așa era în Rahova, în Ferentari, în Tei, în Pantelimon. Așa era și pe Grițoi.

Încearcă să-mi imaginezi pe viitorul locatar al unui bloc de pe Calea Grițoi într-o situație similară. Va face ca tovarășii săi din cartierul Floreasca, Ferentari, 23 August, Se va scula, va aprinde veioza, va da drumul la aparatul de radio, ca să aștepte o ezec-tă (pentru control) și noile știri, va face un duș și se va pregăti de plecare. Nu va trece însă pragul fără să admire, încă odăit, peisajul Grițoi noi din balcon locuinței sale. În lumina palidă a zorilor clădirii vor apărea uriașe și impunătoare ca niște palate de titani. Dar zgomotul claxonelor, frezumul miilor de tractoare, înfrăsurarea caldă a uzinelor, vor arăta că fie în amiază de vară fie în dimineața rece de iarnă, Calea Grițoi va fi mereu aceeași: faldnic, cuceritor de frumoasă, plină de optimism și tinerețe ca însăși viața pe care o trăim.

„Da. În cîteva ani Calea Grițoi va fi înnoită, transformată, complet schimbată. Un singur lucru va rămîne mereu același, dragostea cu care bucurăsenii o denumesc alin-tînd-o „ulița noastră”.

Consumatori!

Cereti in toate magazinele Alimentare produsele fabricii CICOAREA

CARE SÎNT HRANITORE SI RECONFORTANTE

ORIENT UNICA DOSKA MENADO ENRILO NAHUT

B. DUMITRESCU

Scrisoarea lui V. A. Zorin adresată președintelui Adunării Generale a O.N.U. privitor la Ruanda-Urundi

NEW YORK 31 (Agerpres). — TASS transmite: Șeful delegației sovietice la O.N.U., V. A. Zorin, a adresat președintelui Adunării Generale o scrisoare în care atrage atenția că este urgent necesar ca toți membrii Adunării Generale să fie informați de felul în care este îndeplinită rezoluția Adunării Generale din 20 decembrie 1960 referitoare la viitorul teritoriului Ruanda-Urundi, precum și de rezultatele conferinței care a avut loc recent la Ostende (Belgia), în cadrul căreia s-a discutat problema viitorului politic al acestui teritoriu aflat sub tutela Belgiei.

În scrisoarea șefului delegației sovietice la O.N.U., publicată la 30 ianuarie de secretariatul acestei organizații, se subliniază că hotărârea guvernului belgian de a organiza alegeri generale în Ruanda-Urundi înainte de reluarea

lucrărilor celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. este în mod vădit în contradicție cu rezoluția Adunării Generale.

Rezoluția prevede că alegerea generală din Ruanda-Urundi trebuie să fie amânate pentru o dată care va fi stabilită de cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale și că pe acest teritoriu, aflat sub tutela, trebuie să fie create cel mai grabnic posibil condițiile necesare pentru ca alegerea să se poată desfășura într-o atmosferă pașnică. Adunarea Generală a cerut autorităților tutelare să decreteze neinterzicte ale amnistiei generale necondiționată și să anuleze starea excepțională pentru a permite frunțașilor politici așezați în emigrare sau în închisori să-și reia activitatea politică normală înainte de alegeri.

De pe bordul transatlanticului „Santa Maria”

„Libertate și dreptate sau moarte”

— deviza mișcării de eliberare împotriva dictaturii lui Salazar —

PARIS 31 (Agerpres). — Asociația internațională a juriștilor democrați anunță că a primit de pe bordul transatlanticului „Santa Maria” o telegramă în care se spune: „Patrioții din asuprita Peninsula Iberică, care și-au exercitat dreptul de a se răscula, cheamă juriștii cinstiți din întreaga lume să cundamne declarațiile juguitoare ale unor agenții oficiale și ale unor dictatori.

Pașagerii și echipajul de pe bordul navei duc o viață normală. În legătură cu demersurile care s-au făcut ca toți călătorii să fie debarcați în condiții de securitate într-un port neutru cerem ca răscăla noastră să fie recunoscută.”

Telegrama este semnată: Henrique Galvão, comandantul suprem al mișcării de eliberare, a cărei deviză este „libertate și dreptate sau moarte”.

Asociația internațională a juriștilor democrați a răspuns cu următoarea telegramă: „Am primit telegrama dv. Vă asigurăm că Asociația internațională a juriștilor democrați sprijină dreptul navei răscălate de a debarca pe călătorii în condiții de securitate și de a se bucura de protecția la care au dreptul insurgenții politici.

La 26 ianuarie am dat publicității o declarație în care am subliniat că acțiunile dv.

au caracterul unei insurjecții politice și am protestat împotriva faptului că guvernul portughez consideră acțiunile drept piraterie, precum și împotriva oricăror încercări dușmănoase de amestec.

Telegrama a fost semnată de Pierre Cot și J. Nordman.

LISABONA 31 (Agerpres). — De zece zile deasupra transatlanticului „Santa Maria” se înalță steagul libertății. De zece zile nava portugheză concentrează asupra sa atenția întregii lumi.

Răscăla de pe transatlanticul „Santa Maria” dovedește că nu este departe ziua cind steagul libertății va fi înălțat și în Portugalia însăși.

BRASILIA 31 (Agerpres). — Președintele Janio Quadros a primit o radiogramă din partea căpitanului Galvão, anunțând că vasul „Santa Maria” va intra în apele braziliene. Hotărârea luată de președintele Quadros în legătură cu aceasta nu a fost încă anunțată, dar după cum transmite agenția France Presse, Alfonso Arinos, ministrul de Afaceri Externe al Braziliei, a declarat că vasul „Santa Maria” i se va acorda un răgaz de 24 de ore pentru a se aproviziona în mod liber în portul Recife.

PE SCURT

WASHINGTON. — Pierre Salinger, secretarul Casei Albe pentru problemele presei, a comunicat că președintele John Kennedy a chemat la Washington pe ambasadorul S.U.A. în U.R.S.S., L. Thompson, pentru a se consulta cu el asupra tuturor aspectelor relațiilor sovieto-americane.

discuția problema unității arabe, problema luptei pentru eliberarea Algeriei și altor teritorii arabe de sub ocupația străină și o serie de alte probleme.

BRASILIA. — La 31 ianuarie Juscelino Kubitschek a transmis puterile prezidențiale noului președinte Janio Quadros. Quadros este al 22-lea președinte al Braziliei.

PARIS. — După cum transmite agenția France Presse, Paul Henry Spaak a demisionat la 31 ianuarie din funcția de secretar general al N.A.T.O.

DIJAKARTA. La 30 ianuarie, președintele Sukarno a prezentat parlamentului noul proiect de lege cu privire la bugetul Indoneziei.

PARIS 31 (Agerpres). — Corespondentul agenției France Presse relatează că în seara zilei de 29 ianuarie ambasadorul S.U.A. în Congo a plecat la Washington „unde a

De peste hotare

40 de ani de la înființarea Federației tineretului comunist italian

— SALUTUL C.C. AL U.T.M. —

Federația tineretului comunist italian a sărbătorit 40 de ani de la înființarea sa.

Cu acest prilej la 30 ianuarie la Florența a avut loc o sedință festivă a Consiliului național al Federației tineretului comunist italian la care s-a dat citire saluturilor adresate tineretului italian și Federației sale comuniste din partea organizațiilor de tineret din străinătate.

A luat de asemenea cuvântul Vasile Florea, membru al biroului C.C. al U.T.M., care a transmis Federației tineretului comunist italian salutul Uniunii Tineretului Muncitor din Republica Populară Română.

Consfătuirea frunțașilor din agricultura Caucazului de nord

ROSTOV PE DON 31 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 31 ianuarie la Rostov pe Don s-a început lucrările Consfătuirea frunțașilor din agricultura Caucazului de nord. La Consfătuire participă Nikita Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Iau parte mii de lucrători din agricultura regiunilor, ținuturilor, republicilor autonome din Caucazul de nord, iar ca invitați au venit frunțași ai agriculturii din Ucraina, regiunile Astrahan, Saratov și Stalingrad din R.S.F.S.R.

Consfătuirea va discuta măsurile pentru sporirea continuă a producției agricole în colhozurile și sovkhozurile din Caucazul de nord.

Raportul în legătură cu această problemă a fost prezentat de Dmitri Poleanski, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.

Consfătuirea va dura două zile.

Mari succese în dezvoltarea economiei naționale

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: Comunicatele Direcțiilor Centrale de Statistică ale Republicilor Sovietice Uzbekistan, Kirghizia, Bielorusia și Estonia, arată că aceste republici unionale au obținut anul trecut mari succese în dezvoltarea economiei naționale.

CONGO: Reprezentanții principalelor partide politice refuză să ia parte la conferința „mesei rotunde”

Atacurile tilhărești ale aviației belgiene

LEOPOLDVILLE 31 (Agerpres). — Așa-numita conferință de mese rotunde, convocată de trădătorul Kasavubu, aduce în fiecare zi surprize neplăcute organizatorilor ei.

După cum s-a mai anunțat, reprezentanții celor mai influente partide politice au refuzat să participe la această adunare. Dar nici acei care au putut fi atrași să participe la această acțiune nu manifestă o dorință prea mare de a sprijini planurile de revizuire a constituției și de îndepărtare de la putere a guvernului legal, planuri pe care Kasavubu încearcă să le înființeze fără să fi consultat parlamentul. După cum anunță corespondentul agenției France Presse, la 30 ianuarie o delegație a conducătorilor triburilor din provincia Kasai a prezentat la conferință o rezoluție în care se cere eliberarea imediată a lui Patrice Lumumba și a celorlalți oameni politici arestați și atragerea la lucrările conferinței a tuturor membrilor parlamentului congolez.

Nesperând, după cum se pare, în succesul mașinațiilor lor politice, agenții colonialiștilor se bizuie tot mai mult pe acțiunile armate ale bandelor lor sprijinite în mod fățiș de intervențiștii belgieni.

În manifestele aruncate la 29 ianuarie de avioane în Katanga de nord, marșionta Chombe îndeamnă tribul Baluba să înceteze răscăla și să depona armele. În caz contrar, amenință Chombe, „în satele tribului Baluba vor rămâne mulți orfani”.

Reiașind despre acest ultimatum, corespondentul agenției U.P.I. relevă că în prezent au loc lupte înverșunute între răscălații din tribul Baluba și jandarmeria lui Chombe lângă portul Albertville și în regiunea Kongolo situată la nord de orașul Manono.

PARIS 31 (Agerpres). — Corespondentul agenției France Presse relatează că în seara zilei de 29 ianuarie ambasadorul S.U.A. în Congo a plecat la Washington „unde a

ost chemat de noul guvern pentru consultări”.

NEW YORK 31 (Agerpres). — La 30 ianuarie secretarul general al O.N.U. Hammarskjöld, a dat publicității scrisoarea primită de la Kasavubu. În această scrisoare Kasavubu cere ca Hammarskjöld să dea direct dispoziție comandamentului trupelor O.N.U. în Congo să întreprindă acțiuni fățișe împotriva forțelor armate ale guvernului legal.

CAIRO 31 (Agerpres). — Primul ministru ad-interim al Republicii Congo, Antoine Gizenga, a adresat președintelui și membrilor Consiliului de Securitate al O.N.U., secretarului general al O.N.U., Hammarskjöld, președintelui Comitetului Permanent al Consiliului de Solidaritate al

țărilor Asiei și Africii și reprezentantului special al secretarului general al O.N.U. în Congo, telegrama în care arată că în urma recentei bombardări de către aviația belgiană a unor regiuni din Katanga au fost omorâți numeroși cetățeni pașnici.

În telegrama se subliniază că trădătorul Chombe și-a fost pus la dispoziție avioanelor belgiene. „Aceste atacuri barbare — scrie Gizenga — demască adevăratele intenții ale colonialiștilor belgieni, care caută să intimideze poporul congolez și să dezbine țara”.

După cum relatează agenția MEN, Gizenga a condamnat cu hotărâre această agresiune a colonialiștilor belgieni în Congo și a cerut O.N.U. să intervină imediat pentru a împiedica repetarea acțiunilor de acest fel.

LAOS: Victoria forțelor democratice iubitoare de pace este inevitabilă

Mesajul primului Sufanuvong adresat
copreședinților conferinței de la Geneva

HANOI 31 (Agerpres). — Prințul Sufanuvong cere copreședinților conferinței de la Geneva din 1954 pentru înființarea unei comisiuni de lucru care să convoace imediat o conferință internațională, similară conferinței de la Geneva din 1954, pentru a se pune capăt agresiunii străine din Laos și pentru a se asigura pacea, independența, neutralitatea și unitatea Laosului.

Această chemare este cuprinsă în mesajul președintelui Comitetului Central al Partidului Neo Lao Haksat, prințul Sufanuvong, adresată la 28 ianuarie copreședinților conferinței de la Geneva. Mesajul a fost transmis la 31 ianuarie de postul de radio „Vocea Patet-Lao”.

HANOI 31 (Agerpres). — Postul de radio „Vocea Laosului” transmite că în cadrul unei

ședințe largite Comitetul de Luptă pentru pace, neutralitate, independență și unitatea Laosului a adoptat programul politic al Comitetului.

În program se arată, printre altele, că cu sprijinul întregului popor laotian trupele guvernamentale și unitățile de luptă Patet Lao au obținut victorii în timpul eliberării unei mari părți din provinciile Xieng-Kuang, Phong-Saly și Luang-Prabang și a unei părți din Laosul central și inferior. Prestigiul guvernului legal a crescut și mai mult în comparație cu perioada dinaintea plecării guvernului din Vientiane.

Referindu-se la perspectivele evoluției situației din Laos, comitetul arată în program că lupta din Laos va fi de lungă durată și grea, dar că se va sfârși inevitabil cu victoria forțelor democratice, iubitoare de pace.

Mesajul lui Kennedy adresat Congresului S.U.A.

WASHINGTON 31 (Agerpres). — La 30 ianuarie, John F. Kennedy, președintele S.U.A., a citit la ședința comună a celor două Camere ale Congresului S.U.A. „Mesajul cu privire la starea Uniunii”. Cuvântarea lui Kennedy a fost transmisă prin posturile de radio și televiziune.

„Am cuvântat azi, a declarat el, într-un moment de pericol național și de posibilități naționale favorabile. Încă înainte de încheierea termenilor impunerilor mele va trebui să verificăm din nou dacă poartă supraviețuirea o țară care are o organizare și un sistem de conducere ca ale noastre. Nu putem fi de loc siguri care va fi rezultatul și răspunsurile nu sînt cinstite de puțin clare”.

Arătând că el nu poate propune încă „măsurile legislative amănunțite pentru a îndrepta fiecare dintre rațiile vieții noastre naționale” (adică americane — n.r.), Kennedy a promis că se va limita „doar la unele observații” și va exprima în mod amănunțit faptul că:

„Situația actuală a economiei noastre, a subliniat președintele S.U.A., stărneste îngrijorare. Prelumi conducerea după o perioadă de declin economic care a durat 7 luni, după o perioadă de slăbire a activității economice, care a durat trei ani și jumătate, după o perioadă de scădere a ritmului de dezvoltare economică, care a durat șapte ani și după o perioadă de reducere a veniturilor fermierilor, care a durat nouă ani.

Niciodată încă de la marea depresiune nu a existat un număr atât de mare de falimente în lumea de afaceri. Început din 1951 venitul fermierilor s-a micșorat cu 25 la sută. Dacă nu luăm în considerare o perioadă scurtă din anul 1958, NUMĂRUL SOMERILOR CARE PRIMESC AJUTOARE DE SOMAJ ESTE ÎN PREZENT CEL MAI MARE DIN ISTORIA ȚĂRII NOASTRE. Din circa 3,5 milioane de americani someri peste un milion caută de lucru în mod regulat și cu succes. În fiecare lună circa 150.000 de muncitori își epuizează dreptul de a primi ajutoare de somaj, care de altfel sînt mizere.

O optime din cei care nu au de lucru trăiesc fără nici o speranță în aproximativ 100 de regiuni, care sînt lovite în mod deosebit de nenorocire și de dificultăți. Printre celelalte sînt absolvenții instituțiilor de învățămînt care nu pot găsi o aplicare pentru capacitățile lor; fermierii lipsiți de posibilitatea de a găsi o muncă suplimentară ca angajați, care le-ar permite să scoată la capăt muncitorii calificați și necalificați, concediați din ramuri atât de importante ale economiei ca industria metalurgică, constructoră și de mașini, de automobile și de construcții. Mai mult decît atât, creșterea noastră după declinul din 1958 a fost încetată și incompletă. Produsul nostru național global nu a putut păina la urmă să ajungă din nou la potențialul său deplin.

Somajul nu a putut, pînă la urmă, să revină la nivelul său normal. Nu am putut să ajungem din nou la folosirea maximă a potențialului nostru industrial.

Într-un cuvînt, economia americană întâmpină dificultăți.

Stătele Unite, a spus el în continuare, „se află printre ultimele în ceea ce privește ritmul de dezvoltare a economiei”. Din primăvara trecută a început de fapt un proces invers. Investițiile de capital în economie scad. Profiturile au scăzut chiar sub nivelul prevădit. Construcțiile sînt în declin. Numărul automobilelor nevândute a ajuns la un milion. Numărul celor care lu-

crează a scăzut, iar săptămîna de lucru este în prezent în medie de mai puțin de 40 de ore. Dar prețurile continuă să crească, ceea ce face ca foarte mulți americani să aibă în prezent mai puțini bani pentru a cumpăra mărfurile care în prezent îi costă mai scump.

Subliniind în continuare că specialiștii „prevădese cu o încredințată încredințare slăbirea continuă a economiei și doar o reducere neînsemnată a somajului în 1961 și 1962”, Kennedy a dat asigurări că „guvernul nu intenționează să rămîna un spectator pasiv” și că va prezenta Congresului, în viitoarele 14 zile, un plan de măsuri care, a spus el, vor urmări „reducerea somajului... stimularea productivității și asigurarea unui ritm mai înalt de dezvoltare economică”.

Oprindu-se în continuare la deficitul balanței de plăți a S.U.A., care în ultimii trei ani a crescut cu circa 11 miliarde dolari, precum și la scăderea în valoare de aproape 5 miliarde dolari a rezervei de aur a S.U.A., Kennedy a declarat că toate acestea se datoresc în parte faptului că S.U.A. „nu continuă să suporte o parte mai mare decît îi se cuvine din angajamentele Occidentului în domeniul puterii militare și al ajutorului acordat statelor străine”. „Se crede, a spus el, că în condițiile actuale politici deficitul va fi în 1961 de două miliarde de dolari și oamenii din țările a căror asigurare cu dolari pe veniri a provocat acest deficit într-o măsură în auzul tuturor dacă ne vor ajunge rezervele de dolari pentru a acoperi angajamentele asumate”.

Arătând că „toate acestea sînt motive de îngrijorare, dar nu de disperare”, Kennedy a dat asigurări că guvernul american nu va recurge la devalorizarea dolarului.

„Dar nu numai balanța noastră internațională de plăți este dezechilibrată, a spus în continuare președintele S.U.A., Bugetul federal curent pe anul financiar 1961 se va încheia cu siguranță cu un nou deficit. Și totuși noul guvern trebuie în mod inevitabil să plece de la planurile de cheltuieli și venituri prezentate deja”. Vom face, însă, ceea ce trebuie făcut, deoarece economia noastră națională este împovărată de sarcini neîndeplinite și de sarcini care au fost neglijate. Orașele noastre devin tot mai sărace, aproape 25 milioane de americani continuă să trăiască în locuințe necorespunzătoare...

La școlile noastre sînt cu două milioane mai mulți copii decît pot să încapă; 90.000 de profesori sînt insuficient calificați pentru a preda. O treime din absolvenții noștri cei mai buni ai școlilor medii nu pot să continue să învețe mai departe din cauza dificultăților bănești. Nu ne ajung oamenii de știință, inginerii și profesorii; pe care ni-i cer angajamentele noastre față de lumea întreagă. În domeniul medicinei au fost realizate noi minuni, dar aceste minuni sînt prea dese necesită un număr prea mare de oameni din cauza veniturilor insuficiente (deoșebii în rîndurile bătrînilor), a lipsei de locuri în spitale, a numărului insuficient de spitale noi și a lipsei de medici și dentiști și de profesori.

Subliniind că „există și alte părți nevralgice în viața americană”, Kennedy a insistat asupra „criminalității organizate și a criminalității infantile” în S.U.A., precum și asupra discriminărilor rasiale.

„Faptul că unii dintre conțeleștii noștri americani sînt lipsiți de speranță lor constituțională din cauza originii rasiale — cu prețurile fosforului drepturilor electorale și în alte domenii — asupra pe conștiința țării și face ca opinia publică mondială să ne acuze că democrația noastră nu a justificat marile speranțe legate de moștenirea noastră națională”.

Președintele a declarat în continuare că în legătură cu majoritatea problemelor abordate în cuvîntarea sa în viitoarele două săptămîni vor fi adresate mesajul Congresului.

„Dar, a declarat el, toate aceste probleme pălesc în comparație cu problemele care ne ridică în fața în lumea întreagă... În fiecare zi crizele se înmulțesc. În fiecare zi înlăuntrul țării devine tot mai dificilă în fiecare zi ne apropiem de momentul pericolului suprem pe măsură ce argumentul capătă o răspîndire tot mai largă, iar forțele ostile devin tot mai puternice. Consider de datoria mea să informez Congresul că analiza făcută de noi în ultimele 10 zile arată în mod limpede că în fiecare dintre aceste domenii importante ale crizei, valul evenimentelor crește, iar timpul nu crește în favoarea noastră”. Referindu-se la politica S.U.A. promovată în Laos, Congo, America Latină și Europa, Kennedy a declarat printre altele:

„În Africa, Congoul este puternic sfîșiat de război civil, tulburări politice și dezorganizarea sistemului de stat. Noi vom sprijini și pe viitor eforturile eroice ale Organizației Națiunilor Unite de restabilire a păcii și ordinei, eforturile care sînt în prezent amenințate de încercările crescînde, de probleme nerezolvate și de slăbire a sprijinului acordat O.N.U. de către numeroase state membre.

Kennedy a arătat că „în America Latină agenții comunisti, tînzind să exploateze revoluția pașnică, speranțele care s-au creat în această regiune, au stabilit o bază în Cuba, doar la 90 de mile de coastele noastre”.

În ce privește relațiile cu

Cuba el a declarat că în legătură cu problemele politice economice și comerciale se poate realiza întotdeauna un acord, „dar în ceea ce privește dominația comunistă în această misfă în nici un caz nu pot fi duse tratative”.

În Europa, a continuat Kennedy, alianțele noastre nu și-au îndeplinit obiectivele, și se află într-o oarecare dezordine. Uniunea N.A.T.O. este slăbită din cauza rivalității economice și într-o oarecare măsură este subminată de interesele naționale. N.A.T.O. nu și-a mobilizat încă în întregime resursele și nu a elaborat încă pe deplin o poziție comună. Dar nici una din puterile atlantice nu poate să rezolve independent problemele comune care stau acum în fața noastră în domeniul apărării, al ajutorării statelor străine, al rezervelor monetare și în multe alte domenii; legăturile noastre strîns care acele căror speranțe și interese le împărțăm, constituie unul din activitățile cele mai puternice ale țării noastre.

Referindu-se la relațiile internaționale ale S.U.A. Kennedy a spus: „Principala problemă gravă continuă să fie relațiile noastre cu Uniunea Sovietică și China comunistă”. El a afirmat că „nu trebuie niciodată să ne mișcăm de ideea că una sau alta din aceste puteri va renunța la tendințele sale spre dominația mondială”.

Pentru ca să facem față numeroaselor probleme, pentru a ne îndeplini rolul la care ne putem renunța pe arena internațională, a declarat Kennedy în continuare, trebuie să revizum și să reevalum arsenalul nostru economic și politic. Un lucru nu trebuie să-l pună în umbră pe celălalt. În primul rînd trebuie să ne întărim mijloacele militare... Kennedy s-a oprit în continuare asupra unor măsuri în acest domeniu pe care a cerut ministrului Apărării al S.U.A. să le înfăptuiască imediat.

În al doilea rînd a declarat Kennedy, trebuie să ne perfecționăm mijloacele economice. În această ordine de idei, el a informat că intenționează să ceară Congresului să-l acorde dreptul „de a promova un program nou, mai eficient de ajutorare a altor continente”.

Președintele s-a ocupat apoi pe larg de diferite aspecte ale politicii economice internaționale pe care intenționează să o promoveze guvernul său.

Totodată Kennedy a repetat bine-cunoscutele afirmații cu privire la speranțele pe care le nutrește curerile conducătoare din S.U.A. „că în cele din urmă popoarele din Europa răsăriteană își vor dobîndi libertatea”.

În problema dezarmării, Kennedy a declarat: „Am luat deja măsuri pentru a coordona și largi eforturile noastre în domeniul dezarmării — pentru a intensifica programele noastre de cercetări și studii științifice și pentru a face ca controlul asupra înarmărilor să devină unul principal al politicii noastre naționale sub conducerea mea personală. Cursa ucigătoare a înarmării și uriașele resurse cheltuite de ea au împins pe timp lung restul problemelor pe planul al doilea. Nu trebuie să admitem ca cursa înarmărilor să cuprindă noi țări — să apară noi puteri nucleare și ca această cursă să se extindă și asupra Cosmosului.

El a amintit de asemenea că a rugat și celelalte guverne interesate să accepte ameneri rezonabile a tratatelor în problema interzicerii experiențelor nucleare. Intenționează a spus el, să elumîntre tratative, fiind gata să ajungem la un acord definitiv cu orice țară dispusă în egală măsură să accepte încheierea unui tratat efice și aplicat în mod energetic.

„În sfîrșit, a spus președintele S.U.A., guvernul nostru intenționează să exploreze toate domeniile în care există posibilitatea de colaborare cu Uniunea Sovietică și cu alte țări în numele minunilor științei și nu al terorii pe care o provoacă ea. Invit toate țările, inclusiv Uniunea Sovietică, să se ocupe împreună cu noi de îmbunătățirea serviciului de meteorologie, de realizarea unui nou program de creare de sateliți artificiali pentru telecomunicații și de pregătirea pentru cercetarea planetelor Marte și Venus, cercetări care într-o bună zi vor putea dezvălui secretele cele mai profunde ale Universului”.

„În fața noastră, a spus Kennedy în încheiere, stau probleme de cea mai mare importanță. Mersul evenimentelor este defavorabil. Înainte ca situația să se schimbe spre mai bine știrile vor fi și mai neplăcute și de pregătire pentru mai rău.

Nu putem evita pericolul și nu trebuie să admitem ca pericolul care ne amenință să provoace în rîndurile noastre panică sau să ne oblighe să pășim pe drumul unui izolism îngust. În multe regiuni ale lumii în care raportul de forțe s-a statornicit deja în favoarea adversarului nostru, forțele noastre sînt în mod serios dezbinate...”

Viața în 1961 nu va fi ușoară. Nu poți face viața mai ușoară, limitîndu-te doar la dezerdate, la producători sau la implorări. Ne așteaptă noi neplăceri înainte ca mersul evenimentelor să se schimbe. Dar noi trebuie să obținem această schimbare”.

Din lumea largă

Se numesc „locuințe”!

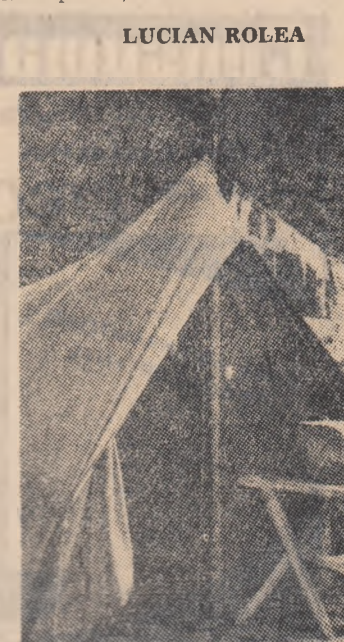
Podul Sully din Paris. O imagine sumbră. Însurii într-o aliniere mai mult sau mai puțin perfectă, corturi mîmuscule. Acestea sînt „locuințele” multor pașnici nevoiași. Toată mobila, care se reduce de cele mai multe ori de la o masă, un scaun și alte câteva mărunțisuri de bucătărie stau sub cerul liber, pe caldarîm, în fața corturilor. Cine sînt locatarii? Familiile de muncitori.

Cum trăiesc muncitorii francezi și familiile lor? Revista franceză „Entreprise” ne oferă câteva date interesante în această privință. În primul rînd, există 1.500.000 de familii ce trăiesc în condițiile unei supraîncălziri active. Să nu mai vorbim de cele 450.000 de cocioabe, dintre care 220.000 în regiunea pariziană... 5.000.000 de mobilă nu are primii 25 de ani nici un fel de îngrijire și în fiecare an 50.000 dintre ele ating ultima fază a deteriorării. Altele nu posedă nici baie, nici canalizare și nici încălzire electrică. În Franța anulul 1961, 41,6% din locuințe nu au canalizare. Acestea sînt condițiile de locuit ale celor ce muncesc din Franța. Sînt cifre grăitoare asupra mizeriei în care se zbate clasa muncitoare franceză, în timp ce profiturile unui pumn de monopolști cresc neînecat tocmai pe seama săracirii continue a maselor populare.

Nu întîmplător condițiile în care trăiește clasa muncitoare

franceză devin mereu mai grele. Să amintim doar ce înseamnă războiul colonialist pe care-l duce Franța în Algeria. Potrivit datelor oficiale, cheltuielile războiului colonialist au crescut de la 13.260 milioane de franci francezi noi în 1958, la 15.900 milioane în 1959, la 16.534 milioane în 1960 și conform unor prevederi existente vor crește în 1961 la 16.818 milioane de franci.

Cite locuințe nu s-ar putea construi cu acești bani? — Războiul colonial este însă mai avantajos pentru monopoluri, mai rentabil...
LUCIAN ROLEA

„Locuințele” muncitorilor de pe Podul Sully din Paris.

A început construirea noului centru de televiziune din Moscova

A început turnarea betonului la fundația turnului de beton armat de 520 m al noului centru de televiziune din Moscova, care va fi instalat la Ostankino. Peste doi ani, după terminarea lucrărilor de construcție, telespectatorii vor putea viziona pe o rază de 120 km două programe în culori și trei programe în alb-negru.

Cît valorează o... pisică

Într-o bogată familie japoneză s-a petrecut recent o mare nenorocire. În casa altă de veselie pînă mai acum, o doamnă mare jale. A murit... pisica! Sărmana, n-a supraviețuit litigiului pe care a încercat să-l rezolve cu o cine ciobănesc pe care o soarta nemiloasă i-l-a scos în cale și astfel între colții lui și-a dat obștecul sfîrșit...

Adînc îndurerată, familia a cerut dreptate legilor. Nenorocirea trebuia reparată. Cum? Simplu: printr-o despăgubire în bani. Nici mai mult, nici mai puțin decît 113.000 de yeni au fost pre-

tinși. Judecătorul acestui nenorocit caz, domnul Totsuo Chigusa s-a găsit în mare cumpănă. Trebuia să pronunțe verdictul într-un fel sau altul. Și trebuia multă chibzuință, căci — după propria mărturisire — acest caz ar putea prileji un „precedent internațional”. Cum o fi ieșit domnul judecător din dilemă — nu ne mai interesează.

Am dorit doar să consemnăm faptul că viața unei pisici a fost evaluată la 113.000 yeni. Dar cît valorează, în aceeași Japonie, viața unui om, a unui om muncitor?

Ziarul „Asahi” a publicat nu de mult cîteva cifre zguduătoare. Astfel, în Japonia trăiesc peste un milion și jumătate de muritori de foame — șomeri totali — a căror existență de pe o zi pe alta este condiționată de procurarea citora yeni. Și sînt literalmente muritori de foame! Pe lângă aceștia, 26 la sută din totalul muncitorilor japonezi cîștigă lunar aproximativ 5.000 de yeni, din care trăiesc ei și familiile lor o viață de mizerie greu de zăgrăvit. Reiese astfel că o pisică a fost evaluată la o sumă de 22 de ori mai mare decît salariul unui muncitor! Iată cît de puțin valorează un om muncitor în lumea capitalistă...

GH. CHIDU